

Tog, men lod sig bevæge af en tidligere Overenskomst til at holde dem endnu, nemlig til Juni dette Aar; da bleve de indtagne. Nu siger det ærede Medlem, at der ikke er flet Noget for at forandre dette Forhold. Jeg tillader mig at sige; So der er, det ærede Medlem kan ikke vide Noget derom. Jeg skal gjerne stille til det ærede Medlems Raadighed den Protokol, der er optagen ved Jernbanekongressen i Interlaken i Juni dette Aar, hvor det vil findes, at de danske Statsbaners Besuldmægtigede have for de nedadgaaende Togs Vedkommende tilbudt den tydske Jernbanebestyrelse at føre et Tog en Time og femogthve Minutter hurtigere frem til Bamdrup, naar man saa fra den anden Side Syd paa vilde føre det en Time hurtigere fra Bamdrup til Hamborg; derved vilde Forbindelsen være opnaaet. Vort Tilbud blev imidlertid refuseret, men jeg skal fremdeles være opmærksom paa Sagen og gjøre, hvad jeg kan, for at faae denne Forbindelse reetableret, Mere kan jeg ikke gjøre. De ærede Medlemmer for Ringkjøbing Amts 4de Valgfreds (R. Nielsen) og Maribo Amts 1ste Valgfreds (Neergaard) vare meget misforstående med henholdsvis Njørepianen for Silkeborg—Skjern Banen og paa de lollandske Baner. Jeg fortænker slet ikke de ærede Medlemmer i, at de vare mindre tilfredse med disse Forhold. Hvad Herning—Skjern Banen angaar, erkjender jeg ganske vist, at Befolkningen der kan have Grund til at være mindre tilfreds, men jeg skal gjøre opmærksom paa to Ting, som gjøre det vanskeligt at tilfredsstille Fordringerne. Den ene er den, at Skanderborg—Skjern Banen, som den egentlig benævnes, er en Forbindelsesbane mellem Ost- og Vest-Sjælland. Den skal altsaa have Tilslutning baade til den østlige og vestlige Stambane, og det er vanskeligt at gjøre paa en nogenlunde fyldestgjørende Maade, men noget Andet og det Væsentlige er, at denne Bane fjører med Understud, og det er meget vanskeligt, naar man endog ikke kan faae Driften betalt, saa yderligere at fyldestgjøre de Kraw, som Befolkningen kunde have. Imidlertid det Spørgsmaal skal blive overveiet. Hvad den lollandske Bane angaar, stiller Forholdet sig for Indenrigsministeren temmelig vanskeligt. Det ærede Medlem (Neergaard), som ankebe over Forholdene derovre og vistnok med nogen Føie, bemærkede saaledes, at den Bane, der her var Tale om, dreves for privat Regning, det er saa som saa med denne Drift for privat Regning. Hvis det ærede Medlem nemlig vil efterse Finantslovens § 26 Nr. 3, vil han finde, at Staten bidrager til den lollands-falsterke Jernbane 226,400 Kr. aarlig. Jeg nævner dette

Tal, fordi det for mig har overordentlig stor Betydning. Jeg vil overfor det ærede Medlem ikke benegte, at Ministeren vistnok kunde lægge saa meget Tryk paa denne private Bane, at den etablerede Natto, men det vilde medføre meget betydelige Besøftninger; thi selv om det ikke blev egentlige Natto, maatte det jo være meget tidlige eller sildige Tog, der skulde til paa Lolland. Dette vilde foranledige en Forøgelse af Stations- og Togpersonalet, maasse til det Dobbelte, og det vilde saaledes koste for meget. Det stiller sig nemlig saaledes for mig, at man maa være meget betænkelig derved, naar Banen renterer sig saa overordentlig slet, og Staten forud har saa store Udgifter derved. Jeg skal imidlertid gjerne tage Spørgsmaalet under Overveielse. Mere kan jeg ikke gjøre. Jeg tør ikke love noget Bestemt, men det er en Selvfølge, at jeg har den bedste Villie overfor dette Forhold, og jeg skal indrømme, at man særlig i Raskov ikke er heldig stillet med Hensyn til Forbindelsen. Maasse jeg, idet jeg nævner dette Forhold, tillige, naar det ærede Medlem har saa travlt med Statsbanedriften, maa bede ham overveie, hvorledes Driften er paa den lollands-falsterke og den østjællandske Bane. Det er to private Baner, som gaa gennem frugtbare og gode Landsdele og drives under ret heldige Forhold, men paa Finantsloven vil man finde, at for den østjællandske Banes Vedkommende fter Forrentningen af hele Aktiekapitalen fra Statens Side. Det forekommer mig derfor, at disse ret velbeliggende og gunstige stilledes Baner ikke drives paa en saadan Maade, at Statsbanerne behøve at speile sig i deres Billeder. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgfreds (R. Nielsen) omtalte et Forhold, som har en ikke ringe Interesse i human Henseende, nemlig Befordringen af fattige Skolebørn. Han omtalte det i dobbelt Retning, dels Befordring af fattige Skolebørn fra Kjøbenhavn ud til Provindserne om Sommeren, dels Befordring fra Landet om Vinteren enten ind til Byerne eller ind til Kjøbenhavn. Det er ganske rigtigt, at der her maa fjelnes mellem to Spørgsmaal. Spørgsmaalet om Befordring af Kjøbenhavnske Skolebørn er gammelt og har udviklet sig i en ret forbausende Maalestof. Det er et Forhold som er meget vanskeligt at ordne for Statsbanerne; jeg skal blot nævne, at i Sommerferien udstedte Statsbanerne 8,000 Kort til fri Reise for Skolebørn fra Kjøbenhavn. De Herter ville se, at det ikke er en ganske let Opgave at løse at faae dette Antal Børn fordelt omkring i Landet. Selv om man vil give dem gra-